

ἔποιεσιν γὰρ ταῦτ' ἄλλοθ' ὅπως ἂν εἴη· ἅμα συμβαίνει
 εἰδέναι τε τίω διακροσῶνται, καὶ εἶδ' ἴδιον.
 εἴμω μὲρ γὰρ μεμεσῆσθαι μὲρ τίω γεωμετρίας
 καὶ οἰκοδομίας, καὶ ἐπιπέδου οἰκοδομίας καὶ γεω-
 μέτρων δι' ἅπαρ ἐξήτει τί ὅτιν ἀρετῇ, ἀλλ' οὐ
 πῶς γίνεται, καὶ ἐκ τίνων. οὗτο δὲ ὅτι μὲρ ἴδιον
 ὅπως μὲρ συμβαίνει ἴδιον θεωρητικῶν. οὐδὲν
 γὰρ ἔτερον ὅτι τῆς ἀστρολογίας, οὐδὲ τῆς περὶ
 φύσεως ὅπως μὲρ, οὐδὲ γεωμετρίας, πλὴν
 ἢ τοῦ γνωρίσθαι καὶ θεωρησθαι τίω φύσιν ἴδιον
 θεωρημάτων ἴδιον ὑποκειμένων τῆς ὅπως μὲρ
 μωρ. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ συμβεβηκός οὐδὲν
 κωλύει πρὸς πολλὰ ἴδιον αἰαγκῶν ἴδιον ἡγε-
 σίμοις αὐταῖς ἡμῖν. ἴδιον δὲ ποιητικῶν ὅπως μὲρ
 μὲρ ἔτερον τὸ τέλος τῆς ὅπως μὲρ καὶ γνω-
 σεως οἷον ὑγίεια μὲρ ἰατρικῆς, θυνομία δὲ, ἢ
 τοιοῦτο ἔτερον, τῆς πολιτικῆς καὶ ἄλλο ὡν
 καὶ τὸ γνωρίζειν ἕκαστον ἴδιον καλῶν· οὐ μὴν
 ἀλλὰ καὶ περὶ ἀρετῆς, καὶ τὸ εἰδέναι τιμωτάτον
 τί ὅτιν, ἀλλὰ τὸ γνωρίσθαι ἐκ τίνων ὅτιν καὶ γὰρ
 εἰδέναι βουλόμεθα τί ὅτιν ἀρετῆς, ἀλλ' ἴδιον
 ἀρετῆς οὐδὲ τί ὅτιν διακροσῶνται, ἀλλ' ἴδιον δι-
 κροσῶν καὶ ἀρετῆς καὶ ὑγίανειν καλῶν, ἢ γενέ-
 σθαι τί ὅτιν τὸ ὑγίανειν καὶ ὅτι ἔχειν τίω ἔ-
 ζειν καλῶν, ἢ γνωρίσθαι τί ὅτιν τὸ ὅτι ἔχειν.

Κεφάλαιον 5.

ΠΙεχτέον δὲ τοῦτον πᾶσιν ζητεῖν
 τίω πῶς δια ἴδιον λόγων, μαρτυρίαις
 καὶ παρεδείγμασι χροσῶν τοῖς φαινομέ-
 νωις. κρᾶσιον μὲρ γὰρ πᾶσι ἀνθρώπου
 φάμεθα σωρολογησῶν τῶις ἡθροσμέ-
 νωις. εἰ δὲ μὴ, ἔχον γὰρ τῶν πᾶσι, ὅτι με-
 ταμεισῶν οἰκῶν πᾶσι ἀλλήλων· ἐξ ὧν αἰαγκ-
 ῶν δεικνύω πῶς περὶ αὐτῶν· ἐκ γὰρ ἴδιον
 ἀλλήλων μὲρ λεγόμενων, οὐ σαφῶς δὲ, περὶ-
 ἔστι, ἔστι καὶ τὸ σαφῶς, μεταμεισῶν
 αἰετὸ γνωρίσθαι ἴδιον εἰδέντων λέγει
 συγκεχυμένως. διαρίσθαι δὲ οἱ λόγοι περὶ
 ἕκαστω μέθοδον, οἷον φιλοσόφως λεγόμενοι,
 καὶ μὴ φιλοσόφως. δι' ἅπαρ καὶ ἴδιον πολεπι-
 κῶν οὐ καὶ νομίζειν περὶ ἕνα ἴδιον τίω το-
 ῶν τίω θεωρίας, δι' ἴδιον οὐ μόνον τὸ τί φαν-
 ῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ διαπί. οἰλοσφον καὶ τὸ τοιοῦτον περὶ ἕκαστω μέθοδον. δὲ τῶν μὲρ πῶς
 πολλῆς ὑλαβείας. εἰσι γὰρ τῶν οἱ δια τὸ δικαῖν φιλοσόφου ἴδιον, τὸ μηδὲν εἰς μηδὲν λέγειν,
 ἀλλὰ μὲρ ἔχον, πολλὰ μὲρ καὶ ἀνομοίωις λέγοντες ἀλλοποῖοις λόγοις τῆς θεωρηματίας καὶ κηνοῖς.
 τῶν δὲ τοιοῦτον ὅτι μὲρ δὲ ἀγνοια, ὅτι δὲ δὲ ἀλαστοῖα· ὑφ' ὧν ἀλλοποῖοι συμβαίνει

A Et recte id, quando scientias virtutes omnes arbitrabatur, ut iuxta hunc nosse iustitiam, & iustum esse coincidant: quemadmodum & geometriam, architectonicamque didicisse, & geometram, architectumque esse. Quocirca non quo patet, & ex quibus fiat, sed quid sit virtus, vestigat. Id quod in scientiis contemplatiuis vsu venit, neque enim aliud est astrologia, geometria, physiologiaeque officium, quam ut naturam subiectarum rerum norint, & intelligant. Sed enim eas ipsas, nihil obstat, ad res necessarias multas vtilis nobis, frugiferasque fieri. Verum alius est actiuis scientiis, alius cognitioni, contemplationis scientiis finis propositus, ut sanitas medicinae, recta iuris legumque constitutio politicae. Ergo cum res quidem honestas cognoscere pulchrum sit, in virtutis tamen consideratione, non tam quid sit, quam e quibus petatur, cognoscendum est. Neque enim scire quid sit fortitudo magnopere, sed fortes esse potius volumus, non scire iustitiam, sed iusti esse, quemadmodum sani esse, beneque habere, quam sanitatem, bonumque habitum cognoscere.

CAPVT VI.

Probationem vero horum omnium, colligere per rationes oportet, adhibitis testimoniis, exemplisque apparentibus. Potentissimum vero est, in omni probatione, confessum omnibus testimonio proposito firmare posse. Si id nequeas omnino, vel aliquam verisimilitudinem afferre: residet enim penes omnes, aliqua veritatis confessio, quae nostris confirmandis queat adduci. Nam & ea, quae verè quidem, sed minus aperte dicuntur, perspicua fiunt, si confusa notioribus commutatis. Rationes porro in vnaquaque methodo vel philosophice, vel secus adhibentur, quae etiam in politicis, haud superuacuae ita accommodantur, ut non solum quid, sed quare quid (quod philosophi est proprium) intelligatur. Qua in re animaduertit accurata requiritur. Quia enim philosophi cum appareat nihil, si nihil appareat dicere, ignorantes saepe in rationes peregrinas incidunt, tractationesque inanes aduocant: idque vel per ignorantiam, vel etiam infolentiam, qua fit ut non nunquam periti-

λοσισκον